25/12/2018

Μητροπ. Γρεβενών: Να δει ο άνθρωπος το φως το αληθινό

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Γρεβενών

Διαβάστε την Ποιμαντορική Εγκύκλιο του Μητροπολίτου Γρεβενών κ. Δαβίδ για τα Χριστούγεννα:

Ἀγαπητοί καί εὐλογημένοι Χριστιανοί,

Ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ εἶναι μιά πραγματικότητα στήν ζωή μας, παρά τήν ψυχρότητα τῶν καρδιῶν μας, τήν σκληρότητα τῆς συμπεριφορᾶς μας καί τήν μή καθαρότητα τῶν ψυχῶν μας. Ὁ Θεός τῆς ἀγάπης ἔγινε ἄνθρωπος, γιά νά δώσει ἄλλη προοπτική στήν ζωή μας, ἐάν Τόν ἀφήσουμε φυσικά νά γεννηθεῖ καί στήν δική μας καρδιά, Τόν ἀκολουθήσουμε στήν καθημερινότητα μας, καί γίνουμε ὅπως εἶναι Ἐκεῖνος. Ἄς ἀφήσουμε τήν σκέψη μας ὅμως σέ τρία πράγματα πού χρησιμοποιήθηκαν κατά τήν Γέννηση τοῦ Σωτήρα μας καί νά δοῦμε τά μηνύματα πού στέλνουν στόν κάθε χριστιανό τοῦ σήμερα.

Ὁ Χριστός, ὁ Κύριος τοῦ οὐρανοῦ καί Βασιλεύς τῆς δόξης, γεννήθηκε στό σπήλαιο δηλαδή σέ σταῦλο. Καί σπήλαιο-σταῦλος σημαίνει ἐρημιά, ἀκαθαρσία, παγωνιά καί μάλιστα τήν περίοδο τοῦ χειμώνα. Ἤθελε νά δείξει πόσο ἔρημη ἦταν τότε ἡ ψυχή

τῶν ἀνθρώπων ἀπό ἀνθρωπιά, πόσο γυμνή ἀπό ἀγάπη, πόσο βρώμικη ἀπό τήν ἁμαρτία καί τά πάθη. Σέ σύγκριση, τό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ ἦταν πιό καθαρό ἀπό τίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων. Γι' αὐτό καί ὁ Κύριος καί Θεός, ὁ Σωτήρας μας γεννήθηκε στό σπήλαιο.

Στήν Φάτνη σπαργανώθηκε ὁ Υἱός τῆς Παρθένου, στήν φάτνη, στό παχνί μέ τά ἄχυρα. Καί φάτνη-παχνί θά πεῖ φτώχεια, στέρηση καί δυστυχία. Ἤθελε νά συμβολίσει πόσο φτωχοί ἦταν τότε οἱ ἄνθρωποι ἀπό ἀρετή καί ἁγιότητα. Αὐτήν ζητᾶ ὁ Κύριος, τήν ἀρετή -καί τήν ἁγιότητα, γιατί στούς ἁγίους ἐπαναπαύεται ὁ Θεός. Δέν τήν βρῆκε στή γῆ, μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. Προτίμησε λοιπόν τήν φάτνη, ἀπό τά σπίτια τῶν ἀνθρώπων. Πιό καλή ἡ φάτνη μέ τά ἄχυρα, παρά τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων μέ τά πάθη καί τά σκάνδαλα.

Καί κάτι ἀκόμη. Ὁ Χριστός μέ Ἀστέρα γνωστοποίησε στούς σοφούς τῆς Ἀνατολῆς Μάγους τήν Γέννηση Του. Καί τό ἄστρο αὐτό δέν ἦταν ἕνα ἀπό τά πολλά, ἕνα φυσικό ἄστρο. Ἦταν κάτι πολύ διαφορετικό, κάτι ἰδιαίτερο ἀπό τό βασίλειο τοῦ φωτός, γιά νά ὁδηγήσει πρός τό Φῶς τό ἀληθινό τούς Μάγους. Καί ποιό ἄλλο ἦταν αὐτό τό φῶς, παρά «ὁ ἐν Σπηλαίῳ γεννηθείς καί ἐν φάτνῃ ἀνακληθείς» Κύριος καί Θεός μας! Ὁ Χριστός, τό φῶς τοῦ κόσμου, «ὁ φωτίζων πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον». Αὐτό συμβολίζει ὁ Ἀστέρας.

Ὅλα αὐτά συμβόλιζαν καί δίδασκαν καί πολύ περισσότερο σήμερα μᾶς διδάσκουν καί μᾶς στέλνουν τά μηνύματα τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἡ κοινωνία μας, ἡ ἔρημη ἀπό ἀνθρωπιά, ἡ γυμνή ἀπό ἀγάπη καί ἀκάθαρτη ἀπό τήν ἁμαρτία καί τά πάθη, ἔχει ἀνάγκη, ὅσο ποτέ ἄλλοτε, τήν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ. Ἡ φτώχεια μας, ὄχι τόσο στά οἰκονομικά, ὅσο κυρίως στήν ἀρετή καί στήν ἁγιότητα, ζητιανεύει τήν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ στίς καρδιές μας. Καί τά σκοτάδια, στά μυαλά καί τίς ψυχές, πού μᾶς πνίγουν μέ τίς ἀναταραχές, τίς ἀκαταστασίες, τίς ἀθεϊστικές ἰδεοληψίες, χρειάζονται ἐπειγόντως τήν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ στήν ζωή τοῦ καθενός μας, γιά νά δεῖ ὁ ἄνθρωπος τό Φῶς τό ἀληθινό, πού φωτίζει καί ὁδηγεῖ τόν καθένα μας στήν ἀλήθεια, στήν πρόοδο, στήν εὐημερία, στήν εἰρήνη, στήν χαρά τῆς ζωῆς, σέ ὅλα τά δῶρα τοῦ νεογέννητου Χριστοῦ μας.

Εὔχομαι ὁλόψυχα νά ἀξιωθοῦμε ὅλοι μας νά ζήσουμε πραγματικά καί ὄχι εἰκονικά, οὐσιαστικά καί ὄχι τυπικά, τήν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ στίς ψυχές μας. Νά κρατήσουμε καί νά ἀξιοποιήσουμε ὅλα τά δῶρα τῆς ἀγάπης Του στήν δύσκολη καί ταραγμένη καθημερινότητά μας.